

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Paweł Spaleniak

Protokolant : st. sekretarz sądowy Joanna Zofka-Michalak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej-Poznań Stare Miasto w Poznaniu – P. T.

po rozpoznaniu w dniach 12 czerwca, 12 listopada, 19 grudnia 2014 r. oraz 5 lutego, 26 marca, 30 kwietnia, 17 czerwca, 20 listopada 2015 r. i 27 kwietnia 2016 r.

sprawy

1. W. N. syna W. i M. z domu Rzeźnik, ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 19.01.2001r. do 6.04.2001r. w P., Z. i P. działając w warunkach przestępstwa ciągłego podrobił podpisy J. M. (1) na fakturach będących dowodem zakupu benzyny i tak:

- w dniu 19.01.2001r. podrobił podpis J. M. (1) na fakturze (...),
- w dniu 17.02.2001r. podrobił podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 25.02.2001r. podrobił podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 06.04.2001r. podrobił podpis J. M. (1) na fakturze nr (...)

tj. o przestępstwo z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2. D. N. (1) c. M. i M. z domu S., ur. (...) w P.

oskarżoną o to, że:

II. w okresie od 14.08.2000r. do 5.04.2001r. w P., Z. i M. działając w warunkach przestępstwa ciągłego, po uprzednim sfalszowaniu podpisów J. M. (1) i E. Z. (1) pracowników firmy (...) SA na 11 fakturach stanowiących dowód zakupu benzyny przedkładając powyższe faktury oraz fakturę Hotelu (...) w M. celem akceptacji w (...) SA i działając w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu z W. N. i E. Z. (1) wyłudziła zapłatę powyższych faktur na łączną kwotę 5.422,47 zł działając w ten sposób na szkodę (...) SA

tj. o przestępstwo z art. 270§1 k.k. i art. 286§1 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. i 11§2 k.k. i 12 k.k.

3. E. Z. (1) z domu N., córki W. i M. z domy Rzeźnik, ur. (...) w P.

oskarżoną o to, że:

III. w okresie od roku 1998 do czerwca 2001 w P. działając wspólnie i w porozumieniu z W. N. i D. N. (1) będąc zobowiązana na podstawie (...) SA w P. do zajmowania się sprawami majątkowymi tej spółki poprzez nadużycie udzielonych jej uprawnień i niedopełnienia ciężących na niej obowiązków Członka Zarządu wyrządziła jej znaczną

szkodę majątkową poprzez zatrudnienie R. O. i D. N. (1), którzy faktycznie nie świadczyli pracy na rzecz spółki, a także akceptowanie rozliczeń w kosztach spółki wydatków nie związanych z jej działalnością i tak:

- w dniu 29.05.2001r. zatwierdziła rozliczenie kosztów zagranicznej podróży służbowej nr 377/01 za okres 26-27.04.2001r. na nazwisko J. M. (1) w wysokości 126,28 zł,

- w dniu 17.05.2001r. zatwierdziła zestawienie rachunków na paliwo zużyte w podróży do Belgii i Niemiec 187,32 BEF co stanowiło równowartość 16,27 zł oraz 437,66 DEM co stanowiło równowartość 784,02 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) faktura VAT Nr (...) z dnia 01.02.2001r. na kwotę 205 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 25.02.2001r. na kwotę 191 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 17.02.2001r. na kwotę 172 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki U. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 05.01.2001r. na kwotę 186,30 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 12.01.2001r. na kwotę 170 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 01.01.1999r. na kwotę 160,40 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 18.01.2001r. na kwotę 157,92 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 16.02.2001r. na kwotę 68,57 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki O. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 02.03.2001r. na kwotę 214,37 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 09.02.2001r. na kwotę 102,72 zł,

- w dniu 2.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki O. (...) nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 08.03.2001r. na kwotę 180,82 zł,

- w dniu 13.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 27.03.2001r. na kwotę 192,58 zł,

- w dniu 13.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 15.03.2001r. na kwotę 202,44 zł,

- w dniu 13.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 01.04.2001r. na kwotę 100,01 zł,

- w dniu 13.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 05.04.2001r. na kwotę 205,02 zł,

- w dniu 13.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 08.04.2001r. na kwotę 110,02 zł,
- w dniu 13.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 06.04.2001r. na kwotę 181 zł,
- w dniu 13.04.2001r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 06.04.2001r. na kwotę 187 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 06.07.2000r. na kwotę 468,48 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 07.07.2000r. na kwotę 468,48 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 11.07.2000r. na kwotę 1.515,40 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 12.07.2000r. na kwotę 409,92 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 13.07.2000r. na kwotę 390,40 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 14.07.2000r. na kwotę 352,14 zł,
- w dniu 14.07.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu - faktura VAT NR (...) z dnia 14.07.2000r. na kwotę 352,14 zł,
- w dniu 13.07.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu - faktura VAT NR (...) z dnia 13.07.2000r. na kwotę 390,40 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 15.07.2000r. na kwotę 320,13 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 17.07.2000r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 18.07.2000r. na kwotę 347,46 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 29.07.2000r. na kwotę 356,14 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 31.07.2000r. na kwotę 340,14 zł,
- w dniu 17.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 17.08.2000r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 18.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 18.08.2000r. na kwotę 351,36 zł,

- w dniu 23.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 23.08.2000r. na kwotę 343,55 zł,
- w dniu 24.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 24.08.2000r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 25.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 25.08.2000r. na kwotę 335,74 zł,
- w dniu 26.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 26.08.2000r. na kwotę 331,84 zł,
- w dniu 16.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 16.08.2000r. na kwotę 356,14 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 01.08.2000r. na kwotę 343,55 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 21.08.2000r. na kwotę 343,55 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 19.08.2000r. na kwotę 343,55 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 22.08.2000r. na kwotę 351,36 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 14.08.2000r. na kwotę 360,14 zł,
- w dniu 25.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 25.08.2000r. na kwotę 1.515,40 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 19.07.2000r. na kwotę 187,04 zł,
- w dniu 06.11.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 06.11.2000r. na kwotę 50,10 zł,
- w dniu 04.11.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) - faktura VAT NR (...) z dnia 04.11.2000r. na kwotę 99,99 zł,
- w dniu 31.08.2000r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu m-ki A. (...) - faktura VAT Nr (...) z dnia 20.07.2000r. na kwotę 230,04 zł,
- w dniu 23.12.1999r. zatwierdziła rozliczenie zakupu magnetofonu T. faktura VAT nr (...) z dnia 23.12.1999r. na kwotę 1.950 zł,
- w dniu 8.06.1999r. zatwierdziła rozliczenie zakupu sprzętu turystycznego faktura VAT nr (...) z dnia 08.06.1999r. na kwotę 13.367,46 zł,
- w dniu 13.05.1999r. zatwierdziła rozliczenie zakupu sprzętu turystycznego faktura VAT nr (...) z dnia 31.04.1999r. na kwotę 8.412 zł,

- w dniu 29.09.1999r. zawarła umowę kupna sprzedaży samochodu m-ki C. (...) wartości 169.600 zł który to zakup nie był ujęty w planie zakupów środków trwałych spółki

doprowadzając do nieuzasadnionego obciążenia rachunku kosztów spółki kwota w wysokości co najmniej 307.513,84 zł działając tym samym na szkodę Zakładów (...) SA w P.

tj. o czyn z art. 296§2 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i art. 294§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k i art. 12 k.k.

1. oskarżonego **W. N.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 19 stycznia 2001 r. do 6 kwietnia 2001 r. w P., Z. i P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru podrobił podpisy J. M. (2) na fakturach będących dowodem zakupu benzyny w celu użycia ich jako autentyczne i tak:

- w dniu 19.01.2001 r. podrobił podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 17.02.2001 r. podrobił podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 25.02.2001 r. podrobił podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 06.04.2001 r. podrobił podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

to jest przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 270 § 1 k.k. w związku z art. 37a k.k. wymierza oskarżonemu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny na podstawie art. 33 § 3 k.k. ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) zł,

2. oskarżoną **D. N. (1)** uznaje za winną tego, że w okresie od 14 sierpnia 2000 r. do 5 kwietnia 2001 r. w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru podrobiła podpisy J. M. (1) i E. Z. (1) na fakturach będących dowodem zakupu benzyny w celu użycia ich jako autentyczne i tak:

- w dniu 14.08.2000 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 05.01.2001 r. podrobiła podpis E. Z. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 01.02.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 09.02.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 16.02.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 02.03.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 08.03.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 15.03.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 27.03.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 01.04.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

- w dniu 05.04.2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),

to jest przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 270 § 1 k.k. w związku z art. 37a k.k. wymierza oskarżonej karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny na podstawie art. 33 § 3 k.k. ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) zł,

3. oskarżoną **E. Z. (1)** uniewinnia od zarzucanego jej czynu,

4. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. § 14 ust. 2 pkt 3, pkt 4, pkt 5 oraz § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz E. Z. (1) kwotę 9.120 zł (dziewięć tysięcy sto dwadzieścia złotych) tyt. zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego udzielonego z wyboru przez adw. J. B.,

5. na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. w związku art. 630 k.p.k. kosztami postępowania w części uniewinniającej obciąża Skarb Państwa oraz na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w związku art. 633 k.p.k. w pozostałej części zasądza od oskarżonych W. N. i D. N. (1) na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania po połowie i na podstawie art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza oskarżonym W. N. opłatę w kwocie 1.000 zł oraz D. N. (1) opłatę w kwocie 1.200 zł.

SSO Paweł Spaleniak

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa toczyła się na skutek uchylecia wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08 i ostatecznie objęła trzy czyny:

1. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – zarzucany W. N. w punkcie IV aktu oskarżenia,
2. z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k. – zarzucany D. N. (1) w punkcie VII aktu oskarżenia (w ramach którego wskazanym wyżej wyrokiem przypisano jej czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.),
3. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k. – zarzucany E. Z. (1) w punkcie VIII aktu oskarżenia.

W powyższym zakresie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W części skazującej (punkty 1. i 2. wyroku)

Od 1998 r. oskarżony W. N. był członkiem Rady Nadzorczej Zakładów (...) S.A. w P. (dalej: „spółka (...)\").

W lipcu 1999 r. J. M. (1) – kierowca zatrudniony w spółce (...) – został oddany przez spółkę do wyłącznej dyspozycji W. N.. J. M. (1) użytkował cztery samochody: O. (...) nr rej. (...), A. (...) nr rej. (...), C. nr rej. (...) i C. nr rej. (...).

Oprócz W. N., także jego rodzina korzystała ze służbowego samochodu A. (...). J. M. (1) woził tym samochodem żonę W. N. – oskarżoną D. N. (1) oraz jego matkę. W. N. i D. N. (1) również osobiście jeździli samochodem A. (...).

W ramach wykonywania swoich obowiązków J. M. (1) dokonywał zakupu paliwa na stacjach benzynowych, w celu zatankowania użytkowanego przez niego pojazdu.

W okresie od 19 stycznia 2001 r. do 6 kwietnia 2001 r. zostały wystawione cztery faktury dokumentujące zakup paliwa, z których wynika, że zostały podpisane przez J. M. (1), jako osobę uprawnioną do otrzymania faktury VAT, w związku z użytkowaniem służbowego samochodu A. (...) nr rej. (...). Tymczasem, J. M. (1) nie złożył podpisów na tych fakturach, a w rzeczywistości zostały one podpisane przez W. N. nazwiskiem J. M. (1). W ten sposób oskarżony podrobił podpisy J. M. (1) na następujących fakturach VAT:

- fakturze nr (...) z dnia 19 stycznia 2001 r.,
- fakturze nr (...) z dnia 17 lutego 2001 r.,
- fakturze nr (...) z dnia 25 lutego 2001 r.,

- fakturze nr (...) z dnia 6 kwietnia 2001 r.

Kwoty odpowiadające cenie zakupionego paliwa były następnie wypłacane w kasie spółki (...), a wskazane faktury zostały wykorzystane do rozliczenia kosztów zakupu paliwa w ramach działalności spółki.

W taki sam sposób podpisy J. M. (1) na fakturach VAT dokumentujących zakup paliwa do samochodów A. (...) nr rej. (...) i O. (...) nr rej. (...), a których osobiście nie podpisywał, zostały podrobione również przez oskarżoną D. N. (1):

- w dniu 14 sierpnia 2000 r. podrobiła ona podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 1 lutego 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 9 lutego 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 16 lutego 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 2 lutego 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 8 marca 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 15 marca 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 27 marca 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 1 stycznia 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...),
- w dniu 5 kwietnia 2001 r. podrobiła podpis J. M. (1) na fakturze nr (...).

Dodatkowo, w dniu 5 stycznia 2001 r. oskarżona D. N. (1) podrobiła też podpis E. Z. (1) na fakturze nr (...).

Wskazane wyżej faktury również zostały wykorzystane do rozliczenia kosztów zakupu paliwa w ramach działalności spółki (...).

Oskarżony W. N., syn W. i M. z domu Rzeźnik, urodził się w dniu (...) w P.. Jest żonaty, ma czworo dzieci, przy czym jedno pozostaje na jego utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest inżynierem budownictwa. Jest zatrudniony w spółce komandytowej (...) z siedzibą w P., jako dyrektor biura. Osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 2.500 zł miesięcznie. W. N. nie był dotąd karany za przestępstwa.

Oskarżona D. N. (1), córka M. i M. z domu S., urodziła się w dniu (...) w P.. Jest mężatką, ma czworo dzieci, przy czym jedno pozostaje na jej utrzymaniu. Oskarżona ma wykształcenie średnie, z zawodu jest złotnikiem jubilerem. Jest zatrudniona w spółce komandytowej (...) z siedzibą w P., na stanowisku pracownika administracyjnego, uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1.800 zł miesięcznie. D. N. (1) nie była wcześniej karana za przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań świadków: J. M. (1) (k.6172-6173, k.355-358, 615-616, 3215-3222 w zw. z k.6172), częściowo E. S. (k.29-33, 364-365, 1339-1341, 2668-2671, 3324-3332, 3383-3389, 3391-3393 /odpis k. 3393a-3393d/, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...)), częściowo D. C. (k. 360-362, k. 1349-1350, k. 3765-3768 w zw. z k.6513), częściowo E. L. (k. 6322-6323, k. 308-310, 2627-2628, 2676-2677, 3222-3228 w zw. z k.6322),
- opinii biegłego z zakresu badań dokumentów (k.6346-6383, 6510-6512),
- zgromadzonych w sprawie dokumentów: oświadczenia J. M. (1) z dnia 2 lipca 2000 r. (k.5), oświadczenia E. L. z dnia 9 lipca 2001 r. (k.11), faktury VAT nr (...) (k.81), faktury VAT nr (...) (k.82), faktury VAT nr (...) (k.83), faktury VAT nr (...) (k.84), faktury VAT nr (...) (k.86), faktury VAT nr (...) (k.88), faktury VAT nr (...) (k.89),

faktury VAT nr (...) (k.90), faktury VAT nr (...) (k.91), faktury VAT nr (...) (k.92), faktury VAT nr (...) (k.93), faktury VAT nr (...) (k.94), faktury VAT nr (...) (k.95), faktury nr (...) (k.97), faktury VAT nr (...) (k. 125 i 428), aktu notarialnego Rep. A nr (...) (k.189-208), regulaminu Rady Nadzorczej spółki (...) (k.175-186, 374-385), informacji z K. (k.6521, 6522).

W toku całego postępowania **oskarżeni W. N. i D. N. (1)** nie przyznawali się do popełnienia zarzucanych im czynów. W. N. zaprzeczył przy tym, aby kiedykolwiek przedkładał w spółce (...) jakiegokolwiek rachunki na inne nazwisko, w tym na nazwisko M., i to zarówno po podróżach krajowych, jak i zagranicznych (k.891v).

Wobec nieprzyznania się do stawianych zarzutów, a tym samym zaprzeczania swemu sprawstwu w zakresie fałszowania faktur, wyjaśnienia oskarżonych nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych w tej sprawie. Stanowisko procesowe oskarżonych pozostaje przy tym w sprzeczności z pozostałymi zebranymi dowodami, przede wszystkim z opinią biegłego z zakresu badań dokumentów, z której jednoznacznie wynika, że podpisy na fakturach: nr (...) z dnia 19 stycznia 2001 r., nr (...) z dnia 17 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 25 lutego 2001 r. i nr (...) z dnia 6 kwietnia 2001 r. zostały nakreślone przez W. N., zaś podpisy na fakturach: nr (...) z dnia 14 sierpnia 2000 r., nr (...) z dnia 1 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 9 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 16 lutego 2001 r. nr (...) z dnia 2 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 8 marca 2001 r., nr (...) z dnia 15 marca 2001 r., nr (...) z dnia 27 marca 2001 r., nr (...) z dnia 1 stycznia 2001 r., nr (...) z dnia 5 kwietnia 2001 r. i nr 331/ (...) /01 z dnia 5 stycznia 2001 r. zostały nakreślone przez D. N. (1), a także z zeznaniami J. M. (1) i E. S. oraz dokumentem w postaci oświadczenia J. M. (1) z dnia 2 lipca 2000 r. Linia obrony oskarżonych okazała się zatem nieskuteczna.

W pełni wiarygodne były zeznania świadka **J. M. (1)**, który przedstawił wiele istotnych dla sprawy okoliczności. Świadek opisał zakres swoich obowiązków w spółce (...) oraz zdecydowanie zakwestionował prawdziwość podpisów na okazanych mu fakturach i rachunkach, wskazując, że podpisy widniejące na tych dokumentach nie są jego, że on tych faktur nie podpisywał (k.357). Na szczególną uwagę zasługiwały zeznania świadka, w których wskazał, że podczas jednego z tankowań samochodu A. na stacji paliw w P. spotkał tam oskarżoną D. N. (1), która tankowała samochód marki C., podając w Kasie informację dotyczącą wystawienia faktury na nazwisko J. M. (1) i podając numer rejestracyjny samochodu A.. Oskarżona wzięła tę fakturę, która została następnie rozliczona. D. N. (1) widziała wówczas na stacji J. M. (1), jednakże w żaden sposób nie zareagowała (k.356). Zeznania J. M. (1) były logiczne, konsekwentne, a ponadto znajdują potwierdzenie korespondowały z resztą materiału dowodowego w postaci opinii biegłego z zakresu badań dokumentów, zeznaniami E. S. oraz treścią oświadczenia z dnia 2 lipca 2000 r. W konsekwencji Sąd uwzględnił te zeznania podczas ustalania stanu faktycznego.

Na wiarę zasługiwały również zeznania świadka **E. S.**, która opisała m.in. strukturę organizacyjną spółki (...) oraz sposób rozliczania rachunków za paliwo, wskazując w tym zakresie, że pieniądze za paliwo pracownik płacił na stacji benzynowej, a następnie przedkładał fakturę w kasie, gdzie zwracano mu należność. Jednocześnie świadek potwierdziła fakt zakwestionowania przez J. M. (1) prawdziwości podpisów na fakturach, na których widniało jego nazwisko (k.31-31v). Zeznania E. S. są zbieżne z zeznaniami J. M. (1), opinią biegłego z zakresu badań dokumentów i oświadczeniem J. M. (1) z dnia 2 lipca 2000 r., tworząc wraz z tymi dowodami spójną całość. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd pominął jednak te części zeznań E. S., które nie odnosiły się do zarzutów sfalszowania faktur stawianych oskarżonym W. N. i D. N. (1).

Cennym uzupełnieniem materiału dowodowego były zeznania **E. L.**, dotyczące okoliczności związanych z obowiązkami J. M. (1) jako kierowcy oraz rozliczaniem faktur w spółce (...). Należy zwrócić uwagę na fakt, że E. L. zeznał, iż nie był świadkiem sytuacji, w której oskarżony N. przedkładałby faktury lub odbierał pieniądze za realizację tych faktur (k.3225). Zeznania te korespondują wprawdzie z wyjaśnieniami W. N. (k.891v), jednakże dowody te nie podważają wcale sprawstwa W. N., któremu zarzucono przecież podrobienie podpisu na fakturach w celu użycia ich za autentyczne, nie zaś osobiste użycie tych faktur i pobieranie pieniędzy na ich podstawie. Poza tym, zgodnie z wiarygodnymi zeznaniami E. S. i **D. C.**, to właśnie D. C. dokonywała rozliczeń wszystkich faktur, które od E. Z. (1), pobierała z kasy pieniądze za rozliczone faktury, a następnie pieniądze te przekazywała E. Z. (1) (k. 32, 360v-361). E. L. nie mógł być zatem świadkiem sytuacji, w której oskarżony N. osobiście przedkładałby faktury lub odbierał pieniądze

za ich realizację. Choć sama E. Z. (1) zaprzeczała, aby polecała D. C. pobieranie pieniędzy za inne osoby (k.1085), to jednak w świetle zeznań E. S. i D. C., wyjaśnienia E. Z. (1) są w tym względzie niewiarygodne. Fragmenty zeznań E. L. i D. C., które nie odnosiły się do zarzutów sfalszowania faktur stawianych oskarżonym W. N. i D. N. (1), również nie były brane pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego.

Za szczególnie istotną i przydatną dla celów postępowania Sąd uznał **opinię z zakresu badań dokumentów sporządzoną przez biegłą K. Ż.** Biegła w sposób jasny i logiczny przedstawiła podstawę swej opinii i dlaczego na podstawie zebranego materiału wyciągnęła określone w niej wnioski końcowe. Wskazana opinia nie budziła zastrzeżeń Sądu pod względem merytorycznym – była jasna, pełna, logiczna, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności i w pełni korespondowała z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Ponadto została sporządzona zgodnie z posiadaną przez biegłą fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym. Jednocześnie brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ustaleń i wniosków opinii. Opinia została następnie podtrzymana w całości na rozprawie przez biegłą K. Ż., która odpowiedziała na wszelkie dodatkowe pytania Sądu i stron. Dzięki kategorycznemu charakterowi opinii, na jej podstawie możliwe było jednoznaczne ustalenie, że objęte zarzutami faktury zostały podrobione, przy czym podpisy na fakturach: nr (...) z dnia 19 stycznia 2001 r., nr (...) z dnia 17 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 25 lutego 2001 r. i nr (...) z dnia 6 kwietnia 2001 r. zostały nakreślone przez W. N., zaś podpisy na fakturach: nr (...) z dnia 14 sierpnia 2000 r., nr (...) z dnia 1 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 9 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 16 lutego 2001 r. nr (...) z dnia 2 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 8 marca 2001 r., nr (...) z dnia 15 marca 2001 r., nr (...) z dnia 27 marca 2001 r., nr (...) z dnia 1 stycznia 2001 r., nr (...) z dnia 5 kwietnia 2001 r. i nr 331/ (...) /01 z dnia 5 stycznia 2001 r. zostały nakreślone przez D. N. (1). Dowód ten miał zatem decydujące znaczenie dla rozważań o odpowiedzialności karnej oskarżonych W. N. i D. N. (1) i był wręcz kluczowy dla sprawy w tym zakresie. Wspólnie z zeznaniami J. M. (1) i E. S. oraz dokumentem w postaci oświadczenia J. M. (1) z dnia 2 lipca 2000 r. opinia stanowiła też jedną z głównych podstaw ustaleń faktycznych.

Przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie były również wymienione wyżej **dokumenty**. Poza podrobionymi przez oskarżonych fakturami VAT, Sąd uznał pozostałe dokumenty za wiarygodne. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na fakt, że wykorzystanie dokumentów w postaci oświadczeń J. M. (1) (k.5) i E. L. (k.11) nie narusza art. 174 k.p.k., ponieważ Sąd nie zastąpił nimi zeznań wskazanych świadków. Dowody te stanowiły dodatkowe uzupełnienie zeznań J. M. (1) i E. L., których w żadnym razie nie pominięto (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt V KK 366/12, LEX nr 1277804), a zatem nie doszło do sytuacji określonej w art. 174 k.p.k.

Pozostałe dowody Sąd uznał natomiast za nieprzydatne dla sprawy. Dotyczyły one pozostałych zarzutów stawianych oskarżonym w akcie oskarżenia i nie zawierały żadnych informacji istotnych dla rozważań o odpowiedzialności karnej za zarzucane im podrabianie podpisów na fakturach. Dlatego właśnie dowody te zostały pominięte podczas ustalania okoliczności faktycznych w tym zakresie.

Sąd zważył, co następuje.

Oceniając zgromadzony w sprawie, a omówiony wyżej materiał dowodowy Sąd uznał, że wina i sprawstwo oskarżonych w zakresie czynów opisanych w punktach IV i VII aktu oskarżenia nie budzi żadnych wątpliwości. Uwzględniając jednak treść art. 443 k.p.k., zgodnie z którym w razie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania wolno w dalszym postępowaniu wydać orzeczenie surowsze niż uchylone tylko wtedy, gdy orzeczenie to było zaskarżone na niekorzyść oskarżonego, korekty wymagała jedynie przyjęta przez prokuratora kwalifikacja prawna, jak również opis czynu zarzucanego oskarżonej D. N. (1). Należy bowiem pamiętać, że wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08 D. N. (1) przypisano sprawstwo w zakresie przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – i to tylko w odniesieniu do jedenastu faktur VAT, a mianowicie faktur: nr (...) z dnia 14 sierpnia 2000 r., nr 331/ (...) /01 z dnia 5 stycznia 2001 r., nr (...) z dnia 1 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 9 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 16 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 2 lutego 2001 r., nr (...) z dnia 8 marca 2001 r., nr (...) z dnia 15 marca 2001 r., nr (...) z dnia 27 marca 2001 r., nr (...) z dnia 1 stycznia 2001 r. i nr (...)

z dnia 5 kwietnia 2001 r., zaś wyrok ten został zaskarżony wyłącznie na korzyść oskarżonych – przez ich obrońców oraz samych oskarżonych W. N. i D. N. (1).

Biorąc pod uwagę fakt, że granicę niepogarszania sytuacji oskarżonego stanowi uchylone orzeczenie, a nie zarzut aktu oskarżenia (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 9 czerwca 2011 r., sygn. akt II AKa 108/11, LEX nr 895932), Sąd musiał ograniczyć się do zbadania popełnienia dwóch przestępstw z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. może polegać na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu w celu użycia za autentyczny albo na użyciu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Zgodnie z treścią art. 115 § 14 k.k. dokumentem jest każdy przedmiot, który stanowi dowód prawa, stosunku prawnego albo okoliczności mającej znaczenie prawne – jest więc to definicja niezwykle szeroka, pozwalająca mianem dokumentu określić przedmiot nie tylko wyrażający jakieś prawo, ale nawet okoliczność o potencjalnym jedynie znaczeniu prawnym. Dokument jest podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od tej osoby, w imieniu której został sporządzony. Należy przez to rozumieć sporządzenie dokumentu polegające na zachowaniu pozorów, że dokument pochodzi od innej osoby (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2000 r., sygn. III KKN 233/98, LEX nr 51125). Podrobieniem będzie także spreparowanie dokumentu w imieniu osoby istniejącej lub fikcyjnej, a nawet podpisanie autentycznego dokumentu cudzym nazwiskiem, chociażby za zgodą osoby zainteresowanej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. IV KK 258/12, LEX nr 1254717). Przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. polegające na podrabianiu lub przerabianiu używaniu dokumentu jako autentycznego może być popełnione tylko zamiarze bezpośrednim. Ustawa wymaga bowiem, aby zachowanie sprawcy zostało podjęte w celu użycia dokumentu za autentyczny – jest to więc zamiar bezpośredni, kierunkowy.

W realiach niniejszej sprawy Sąd stwierdził, że swoim zachowaniem oskarżeni W. N. i D. N. (1) wypełnili znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Jednoznacznie bowiem ustalono, że cztery faktury VAT opisane w punkcie 1. sentencji wyroku nie zostały podpisane przez J. M. (1), lecz przez oskarżonego W. N., natomiast jedenaście faktur VAT opisanych w punkcie 2. sentencji nie zostało podpisanych przez J. M. (1), ani przez E. Z. (1) (w przypadku faktury nr (...)), lecz przez oskarżoną D. N. (1). Podpisując te dokumenty cudzym nazwiskiem oskarżeni dopuścili się więc ich podrobienia. Twierdzenia obrońcy oskarżonych, iż kwestionowane podpisy stanowiły jedynie parafy i oskarżeni w ten sposób nie fałszowali podpisu J. M. (1) podpisując się jedynie własną parafą są mało przekonywujące. Po pierwsze parafy te stanowiące odpowiednik podpisu były umieszczane w miejscu przeznaczonym dla osoby upoważnionej do odbioru faktury (a takimi osobami nie byli oboje oskarżeni) i były przestawiane w firmie (...) S.A. jako autentyczne. W części przypadków parafki oskarżonych figurowały wprost pod zapisem naniesionym na fakturze – imię i nazwisko osoby uprawnionej do otrzymywania faktury VAT M. J.. Wskazane czynności oskarżeni podejmowali przy tym z pełną świadomością, działając z zamiarem bezpośrednim. Jednocześnie wskazane faktury zostały podrobione w celu użycia ich za autentyczne – jako takie zostały też one wykorzystane w ramach działalności spółki (...). Kwoty odpowiadające cenom zakupionego paliwa zostały bowiem wypłacone z kasy spółki, a następnie wskazane faktury zostały wykorzystane do rozliczenia kosztów zakupu paliwa.

Sąd uznał również, że popełniając przestępstwo oboje oskarżeni działali w warunkach czynu ciągłego, określonego w art. 12 k.k. W. N. i D. N. (1) zmierzali bowiem do realizacji z góry powziętego zamiaru, którym była chęć wykorzystania podrobionych przez nich faktur do rozliczenia kosztów działalności spółki (...). Wskazać przy tym trzeba, że w najdalej idącej interpretacji przesłanki „krótkie odstępy czasu” dokonanej przez Sąd Najwyższy, dopuszczono możliwość nawet kilkumiesięcznych przedziałów czasowych pomiędzy kolejnymi zachowaniami. Jednocześnie stwierdza się, że dopiero przedział czasu wyraźnie przekraczający rok zrywa więc czasową pomiędzy ogniwami czynu i nie może być kwalifikowany w ramach art. 12 k.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., sygn. akt V KK 271/05, OSNKW 2006/5/50 z glosą aprobowaną A. Zolla, OSP 2007/1, str. 5). Mając na uwadze powyższe i uwzględniając poczynione w niniejszej sprawie ustalenia należało uznać, że skoro całość działań przestępczych oskarżonego W. N. zamykała się w granicach od 19 stycznia 2001 r. do 6 kwietnia 2001 r., zaś oskarżonej D. N. (1) – od 14 sierpnia 2000 r. do 5 kwietnia 2001 r., to poszczególne zachowania oskarżonych niewątpliwie dzieliły krótkie odstępy czasu w rozumieniu art. 12 k.k.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. kwestię wymiaru kary za przypisane oskarżonym przestępstwa, jako okoliczności obciążające Sąd potraktował następujące okoliczności.

W przypadku oskarżonego W. N.:

1. działanie na szkodę spółki (...), a więc podmiotu, o którego interesy oskarżony miał dbać jako członek rady nadzorczej,
2. działanie w warunkach czynu ciągłego, w ramach którego podrobił on nie jeden, ale cztery dokumenty.

W przypadku oskarżonej D. N. (1):

- działanie w warunkach czynu ciągłego, w ramach którego podrobiła aż jedenaście dokumentów,
- długi łączny okres jej działania, trwający od 14 sierpnia 2000 r. do 5 kwietnia 2001 r., a więc przez niespełna 8 miesięcy.

Okolicznością łagodzącą w przypadku obojga oskarżonych była natomiast ich dotychczasowa niekaralność.

Przy orzekaniu kary Sąd wziął pod uwagę każdą z dyrektyw opisanych w art. 53 k.k., a mianowicie dyrektywy społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy, a także dyrektywy prewencji generalnej (kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa) i prewencji indywidualnej pojmowanej jako cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do oskarżonego.

Równocześnie sąd uwzględnił też tzw. dyrektywę prymatu kar wolnościowych wynikającą z art. 58 § 1 k.k., uznając, że w tej sprawie dla spełnienia celów kary wystarczające będzie wymierzenie grzywnien.

Wobec stwierdzonego bilansu okoliczności łagodzących i obciążających należało jednak stwierdzić, że orzekane wobec oskarżonych kary winny być zróżnicowane. W konsekwencji Sąd uznał, iż karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu W. N. będzie kara 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 100 zł, zaś w przypadku oskarżonej D. N. (1) – kara 120 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 100 zł. Wysokość grzywnien została przy tym dostosowana do obecnych możliwości płatniczych i zarobkowych oskarżonych, a jednocześnie grzywny w tym wymiarze będą dla nich karami dolegliwymi finansowo. Dodać też trzeba, że za omawiane przestępstwa wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08 W. N. wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś D. N. (1) – karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 zł, orzeczoną na podstawie art. 71 § 1 k.k. Zgodnie z art. 443 k.p.k. obecnie wymierzone oskarżonym kary nie są więc surowsze od tych, które zostały orzeczone wobec nich we wskazanym wyżej wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. Wyższa wysokość stawki dziennej ustalonej wobec D. N. (1) (100 zł), w stosunku ustalonej poprzednio (tj. 20 zł) uzasadniona jest zaś poprawą jej sytuacji finansowej i zwiększeniem możliwości zarobkowych. W czasie, gdy zapadł wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08 oskarżona D. N. (1) nie pracowała i pozostawała na utrzymaniu męża (k.5645), natomiast obecnie jest zatrudniona i uzyskuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości 1.800 zł (k.5980).

W części uniewinniającej (punkt 3. wyroku)

Oskarżona E. Z. (1) – siostra W. N. – była członkiem Zarządu spółki (...) od 21 września 1998 r. i na podstawie pełnomocnictwa z dnia 5 stycznia 1999 r. była upoważniona do działania w imieniu i na rzecz spółki w zakresie spraw dotyczących stosunku pracy.

W dniu 1 lutego 1999 r. spółka (...) zawarła z R. O. umowę o pracę na czas określony do dnia 31 grudnia 1999 r. W imieniu spółki umowę podpisał M. C.. R. O. powierzono stanowisko samodzielnego referenta ds. administracyjnych w Dziale Obsługi Zarządu w wymiarze pełnego etatu. W aneksie do umowy o pracę wynagrodzenie zasadnicze R. O. ustalono na kwotę 1.000 zł miesięcznie, począwszy od 1 lutego 1999 r. Aneks również został podpisany w imieniu spółki (...) przez M. C..

W dniu 1 stycznia 2000 r. M. C. w imieniu spółki (...) zawarł kolejną umowę o pracę z R. O. na czas określony do dnia 31 grudnia 2000 r. Stanowisko, wymiar czasu pracy i wynagrodzenie R. O. pozostało bez zmian w stosunku do poprzedniej umowy.

W dniu 25 czerwca 2001 r. R. O. wniósł o rozwiązanie umowy o pracę w drodze porozumienia stron z dniem 30 czerwca 2001 r. (k. 1285). W odpowiedzi na ten wniosek, w piśmie z dnia 4 lipca 2001 r., działający w imieniu spółki (...) A. W. wyraził zgodę na rozwiązanie umowy o pracę z dnia 30 czerwca 2001 r. na mocy porozumienia stron.

W dniu 29 marca 2001 r. E. Z. (1) zawarła w imieniu spółki (...) umowę o pracę na czas nieokreślony z D. N. (1), której powierzono stanowisko Głównego Specjalisty w Biurze (...). Termin rozpoczęcia pracy ustalono na dzień 2 kwietnia 2001 r. W aneksie do umowy o pracę strony ustaliły wynagrodzenie zasadnicze D. N. (1) na kwotę 14.000 zł miesięcznie. W kolejnym aneksie z dnia 2 kwietnia 2001 r., również podpisanym w imieniu spółki (...) przez E. Z. (1) strony ustaliły, że D. N. (1) zostanie zatrudniona na stanowisku przedstawiciela handlowego do spraw promocji i pozyskiwania kontrahentów eksportowych na rynkach unijnych. W tym samym aneksie jako miejsce wykonywania pracy przez D. N. (1) wskazano: „poza siedzibą Pracodawcy, stosownie do potrzeb związanych z promocją i pozyskiwaniem klientów i nawiązywanych kontaktów”.

Stosunek pracy pomiędzy spółką (...) a D. N. (1) uległ rozwiązaniu z dniem 29 czerwca 2001 r.

W okresie od 13 maja 1999 r. do 29 maja 2001 r. E. Z. (1) zatwierdziła rozliczenia w kosztach spółki następujące wydatki:

- w dniu 29.05.2001 r. zatwierdziła rozliczenie kosztów zagranicznej podróży służbowej nr 377/01 za okres 26-27.04.2001r. na nazwisko J. M. (1) w wysokości 126,28 zł,
- w dniu 17.05.2001 r. zatwierdziła zestawienie rachunków na paliwo zużyte w podróży do Belgii i Niemiec 187,32 BEF co stanowiło równowartość 16,27 zł oraz 437,66 DEM, co stanowiło równowartość 784,02 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 06.07.2000 r. na kwotę 468,48 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 07.07.2000 r. na kwotę 468,48 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 11.07.2000 r. na kwotę 1.515,40 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 12.07.2000 r. na kwotę 409,92 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 13.07.2000 r. na kwotę 390,40 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 14.07.2000 r. na kwotę 352,14 zł,

- w dniu 14.07.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 14.07.2000 r. na kwotę 352,14 zł,
- w dniu 13.07.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 13.07.2000 r. na kwotę 390,40 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 17.07.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 18.07.2000 r. na kwotę 347,46 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 29.07.2000 r. na kwotę 356,14 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 31.07.2000 r. na kwotę 340,14 zł,
- w dniu 17.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 17.08.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 18.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 18.08.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 23.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu A. (...) nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 23.08.2000 r. na kwotę 343,55 zł,
- w dniu 24.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 24.08.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 25.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 25.08.2000 r. na kwotę 335,74 zł,
- w dniu 26.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 26.08.2000 r. na kwotę 331,84 zł,
- w dniu 16.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 16.08.2000 r. na kwotę 356,14 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 21.08.2000 r. na kwotę 343,55 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 19.08.2000 r. na kwotę 343,55 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 22.08.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) wynikające z faktury VAT NR (...) z dnia 14.08.2000 r. na kwotę 360,14 zł,
- w dniu 23.12.1999 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu magnetofonu T. wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 23.12.1999 r. na kwotę 1.950 zł,

- w dniu 8.06.1999 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu sprzętu turystycznego wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 08.06.1999 r. na kwotę 13.367,46 zł,
- w dniu 13.05.1999 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu sprzętu turystycznego wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 31.04.1999 r. na kwotę 8.412 zł.

Uchwałą z dnia 29 czerwca 2001 r. E. Z. (1) została odwołana a zarządu spółki P..

Oskarżona E. Z. (1), córka W. i M. z domu Rzeźnik, urodziła się w dniu (...) w P.. Jest rozwiedziona, ma dwoje pełnoletnich dzieci. Oskarżona ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest inżynierem. Jest zatrudniona w (...) Archiwum Sp. z o.o. na stanowisku prezesa zarządu, uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 980 zł miesięcznie. E. Z. (1) nie była wcześniej karana za przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień: E. Z. (1) (k. 6171, k. 794-795, 1083-1086, 2615-2616, 3179-3180, 5982-5893 w zw. z k. 6171) i D. N. (1) (k. 754-755, 785, 979-980, 2622, 3178-3179, 5982 w zw. z k. 6118),
- częściowo zeznań świadków: A. W. (6140-6142, k. 393-395, 617, 638, 654-655, 1358-1364, 2606-2607, 4031-4038, 4116-4126, 4965-4970 w zw. z k.6141), E. S. (k.29-33, 364-365, 1339-1341, 2668-2671, 3324-3332, 3383-3389, 3391-3393 /odpis k. 3393a-3393d/, 3418-3426, 3444-3451, 3459-3462), E. L. (k. 6322-6323, k. 308-310, 2627-2628, 2676-2677, 3222-3228 w zw. z k.6322), D. C. (k. 360-362, k. 1349-1350, k. 3765-3768 w zw. z k.6513), M. C. (k. 528-529, 1335-1338, 2608-2609, 3518-3525, 4947-4953 w zw. z k. 6512), R. O. (k. 445-448, k. 831-832, k. 1270-1273, k. 4604-4608), J. A. (k.6209-6210, k. 304-307, 368-369, 532-533, 1353-1355, 3292-3308 w zw. z k. 6210),
- zgromadzonych w sprawie dokumentów w postaci: oświadczeń (k. 7, 13, 14), rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej nr 377/01 (k. 35), dowodu KP z 28.05.2001 r. (k. 36), polecenia wyjazdu służbowego (k. 37-38), raportu kasowego RK nr (...) (k. 39, k. 40), dowodów zakupu paliwa (k. 41-46), zestawienia rachunków za paliwo dot. wyjazdu do Belgii (k. 47), zestawienia rachunków za paliwo (k. 48), faktury VAT nr (...) (k. 99, k. 440), faktury VAT nr (...) (k. 100, k. 439), faktury VAT nr (...) (k. 101, k. 438), faktury VAT nr (...) (k. 102, k. 437), faktury VAT nr (...) (k. 103, k. 436), faktury VAT nr (...) (k. 104), faktury VAT nr (...) (k. 105, k. 435), faktury VAT nr (...) (k. 106), faktury VAT nr (...) (k. 108, k. 433), faktury VAT nr (...) (k. 109, k. 432), faktury VAT nr (...) (k. 110, k. 431), faktury VAT nr (...) (k. 111, k. 430), faktury VAT nr (...) (k. 114, k. 426), faktury VAT nr (...) (k. 115, k. 425), faktury VAT nr (...) (k. 116, k. 421), faktury VAT nr (...) (k. 117, k. 420), faktury VAT nr (...) (k. 118, k. 419), faktury VAT nr (...) (k. 119, k. 418), faktury VAT nr (...) (k. 120, k. 427), faktury VAT nr (...) (k. 122, k. 423), faktury VAT nr (...) (k. 123, k. 424), faktury VAT nr (...) (k. 124, k. 422), faktury VAT nr (...) (k. 125, k. 428), uchwały Nr 44/98 (k. 235), faktury VAT nr (...) (k. 321), faktury VAT nr (...) (k. 323), faktury VAT nr (...) (k. 325), pełnomocnictwa dla E. Z. (k. 896, 1114), druku zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego (k. 935, k. 1028), zgłoszenia do (...) (k. 936, k. 1030), zaświadczenia płatnika składek (k. 937, k. 1032), umowy o pracę dot. D. N. (k. 993-994, 1116-1117), aneksów do umowy o pracę D. N. (k. 996, 1026), uchwały nr 4 z dnia 29 czerwca 2001 r. (k. 1110), wniosek o rozwiązanie umowy o pracę D. N. (1) (k. 1058), pisma A. W. do D. N. (1) wraz z załącznikami (k. 1060-1063), świadectwa pracy (k. 1065), wydruków raportów dwutygodniowych z wykonywanych przez D. N. (1) czynności za okres 02.04-23.06.2001 r. (k. 1136-1147), kserokopii dokumentacji pracowniczej R. O. (k. 1274-1310), dokumentacja pracownicza dot. D. N. (1) (k. 1311-1330), wniosku D. N. o rozwiązanie umowy o pracę (k. 3271), świadectwa pracy dot. D. N. (k. 3273), danych o karalności E. Z. (1) (k. 6523).

W toku całego postępowania **oskarżona E. Z. (1)** nie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Wymienione wyżej dowody w postaci części wyjaśnień E. Z. (1) i D. N. (1), części zeznań wskazanych świadków, jak również wyszczególnionych dokumentów pozwoliły na stwierdzenie, że zarzucany oskarżonej E. Z. (1) czyn miał miejsce, tj. oskarżona, jako członek zarządu spółki (...), zawarła umowę o pracę z D. N. (1) oraz zatwierdziła

rozliczenia w kosztach spółki opisanych wyżej wydatków. Jednocześnie dowody w postaci umów o pracę (k. 1279-1280, 1282-1283), aneksu (k.1281) oraz zeznań M. C. (k. 529, 1335v) wyraźnie wskazują, że wbrew zarzutowi to nie E. Z. (1) zatrudniła R. O., lecz umowę w imieniu spółki podpisał z nim M. C..

Sąd uznał za wiarygodne ujawnione w sprawie i wymienione wyżej dokumenty. Zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, w ramach ich kompetencji. Ich autentyczność nie była przy tym kwestionowana przez strony postępowania, a Sąd nie znalazł także podstaw by czynić to z urzędu.

Dokonując ustaleń faktycznych w powyższym zakresie Sąd oparł się wyłącznie na tych częściach wyjaśnień i zeznań, które odnosiły się do stawianego E. Z. (1) zarzutu i uznał je za wiarygodne. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonych i zeznania świadków, a także pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty nie były natomiast brane pod uwagę, jako nieprzydatne dla sprawy.

Stwierdzenie istnienia czynu, jako takiego, pozwoliło z kolei na rozważania na temat odpowiedzialności karnej, a w szczególności, czy zarzucany E. Z. (1) czyn wyczerpywał znamiona przestępstwa.

Konieczność wydania wyroku uniewinniającego oraz przedstawione niżej powody takiej decyzji sprawiły jednak, że zbędne było się szczegółowe badanie okoliczności czynu oskarżonej, a przede wszystkim dokonywanie ustaleń, czy D. N. (1) faktycznie świadczyła pracę na rzecz spółki (...) oraz czy zatwierdzone przez oskarżoną wydatki były związane z działalnością spółki, czy też nie. Względy formalne, które zdecydowały o rozstrzygnięciu sprawy oskarżonej E. Z. (1) spowodowały bowiem, że jakiegokolwiek ustalenia w tym zakresie byłyby bezprzedmiotowe. W żaden sposób nie mogłyby one wpłynąć na treść orzeczenia, a tym samym nie były istotne dla sprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo. Jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny.

Przesłanka określona w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. dotyczy m.in. sytuacji, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Oznacza to, że czyn wprawdzie miał miejsce, jednak nie zawiera on wszystkich znamion określonego przestępstwa.

W tym miejscu należy wskazać, że wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08 oskarżonej E. Z. (1) przypisano czyn polegający na tym, że w okresie od roku 1999 do 29 maja 2001 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z W. N. będąc członkiem Zarządu Zakładów (...) SA w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działała na szkodę Zakładów (...) SA w P. poprzez zatrudnienie R. O. i D. N. (1), którzy faktycznie nie świadczyli pracy na rzecz spółki, a także akceptowanie rozliczeń w kosztach spółki wydatków nie związanych z jej działalnością i tak:

- w dniu 29.05.2001 r. zatwierdziła rozliczenie kosztów zagranicznej podróży służbowej nr 377/01 za okres 26-27.04.2001r. na nazwisko J. M. (1) w wysokości 126,28 zł,
- w dniu 17.05.2001 r. zatwierdziła zestawienie rachunków na paliwo zużyte w podróży do Belgii i Niemiec 187,32 BEF co stanowiło równowartość 16,27 zł oraz 437,66 DEM, co stanowiło równowartość 784,02 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 06.07.2000 r. na kwotę 468,48 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 07.07.2000 r. na kwotę 468,48 zł,

- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 11.07.2000 r. na kwotę 1,515,40 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 12.07.2000 r. na kwotę 409,92 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 13.07.2000 r. na kwotę 390,40 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 14.07.2000 r. na kwotę 352,14 zł,
- w dniu 14.07.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu – faktura VAT NR (...) z dnia 14.07.2000 r. na kwotę 352,14 zł,
- w dniu 13.07.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa – faktura VAT NR (...) z dnia 13.07.2000 r. na kwotę 390,40 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 17.07.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 31.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu marki A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 18.07.2000 r. na kwotę 347,46 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 29.07.2000 r. na kwotę 356,14 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 31.07.2000 r. na kwotę 340,14 zł,
- w dniu 17.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 17.08.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 18.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 18.08.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 23.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu A. (...) nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 23.08.2000 r. na kwotę 343,55 zł,
- w dniu 24.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 24.08.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w dniu 25.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 25.08.2000 r. na kwotę 335,74 zł,
- w dniu 26.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 26.08.2000 r. na kwotę 331,84 zł,
- w dniu 16.08.2000 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 16.08.2000 r. na kwotę 356,14 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 21.08.2000 r. na kwotę 343,55 zł,

- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 19.08.2000 r. na kwotę 343,55 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 22.08.2000 r. na kwotę 351,36 zł,
- w nieustalonym dniu zatwierdziła rozliczenie zakupu paliwa do samochodu nr rej. (...) – faktura VAT NR (...) z dnia 14.08.2000 r. na kwotę 360,14 zł,
- w dniu 23.12.1999 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu magnetofonu T. – faktura VAT nr (...) z dnia 23.12.1999 r. na kwotę 1.950 zł,
- w dniu 8.06.1999 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu sprzętu turystycznego – faktura VAT nr (...) z dnia 08.06.1999 r. na kwotę 13.367,46 zł,
- w dniu 13.05.1999 r. zatwierdziła rozliczenie zakupu sprzętu turystycznego – faktura VAT nr (...) z dnia 31.04.1999 r. na kwotę 8.412 zł,

doprowadzając do nieuzasadnionego obciążenia rachunku kosztów spółki kwotą w wysokości 134.359,47 zł, tj. przestępstwo z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

Przypomnieć zaś trzeba, że zgodnie z art. 443 k.p.k. w razie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania wolno w dalszym postępowaniu wydać orzeczenie surowsze niż uchylone tylko wtedy, gdy orzeczenie to było zaskarżone na niekorzyść oskarżonego albo na korzyść oskarżonego w warunkach określonych w art. 434 § 4. Nie dotyczy to orzekania o środkach zabezpieczających wymienionych w art. 93a § 1 Kodeksu karnego. Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08 zapadły wobec E. Z. (1) został natomiast zaskarżony wyłącznie na korzyść oskarżonej – przez jej obrońcę.

Tym samym, po ponownym rozpoznaniu sprawy w stosunku do oskarżonej E. Z. (1) niedopuszczalne było wydanie wyroku surowszego, niż wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08. Orzeczenie surowsze wydane w ponownym rozpoznaniu to każde orzeczenie mniej korzystne dla oskarżonego pod względem skutków prawnych, a więc i takie, którym przypisuje się oskarżonemu wypełnienie innych jeszcze znamion ustawowych przestępstwa, niż opisane w orzeczeniu, które zostało uchylone (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 2010 r., sygn. akt V KK 67/10, LEX nr 844067, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt II AKa 75/13, LEX nr 1313436). W świetle dyspozycji art. 443 k.p.k. jako niedopuszczalne trzeba więc traktować uzupełnianie opisu czynu zarzucanego oskarżonemu przez wprowadzenie do niego jakichkolwiek znamion przestępstwa wymaganych przez prawo karne materialne, których ten opis nie zawierał przed zaskarżeniem orzeczenia na korzyść oskarżonego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2005 r., sygn. akt IV KK 238/05, LEX nr 172423).

Na gruncie niniejszej sprawy uwagę zwraca fakt, że w opisie czynu przypisanego oskarżonej E. Z. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08, a stanowiącego według tamtego sądu przestępstwo z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k., zabrakło szeregu znamion określających to przestępstwo. Chodzi mianowicie o:

- brak wskazania, że oskarżona E. Z. (1) wyrządziła spółce (...) szkodę przez nadużycie udzielonych jej uprawnień lub niedopełnienie ciążącego na niej obowiązku oraz ustalenia, że szkoda ta była znaczna, względnie, że czyn ten został popełniony w stosunku do mienia znacznej wartości, wbrew art. 296 § 1 i 2 k.k. i art. 294 § 1 k.k.,
- brak wskazania, że działała ona za pomocą wprowadzenia innej osoby w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, czego wymaga z kolei art. 286 § 1 k.k.,

- brak określenia, że poszczególne zachowania oskarżonej zostały podjęte w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co nie pozwala na ujęcie w kwalifikacji prawnej czynu art. 12 k.k.

W odniesieniu do wysokości szkody dodać wypada, że w wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08 ustalono tę wysokość na 134.359,57 zł. Przede wszystkim, wskazana kwota nie jest znaczna w rozumieniu art. 115 § 5 i 7 k.k., wedle których mieniem znacznej wartości i znaczną szkodą jest, odpowiednio, mienie i szkoda, których wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200.000 złotych. Wysokość szkody ustalona na 134.359,57 zł jest oczywiście niższa, niż wymagane 200.000 zł i już samo to nie pozwala na przypisanie oskarżonej popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., ani z art. 296 § 2 k.k. Dodatkowo, w treści opisanego czynu zachodzi wyraźna niezgodność, ponieważ zsumowanie wartości poszczególnych rozliczeń, których zatwierdzenie przypisano oskarżonej E. Z. (1), daje kwotę 34.218,44 zł, a więc o 102.141,13 zł mniejszą. Można się domyślać, z czego wynika pozostała kwota, niemniej jednak zgodnie z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. dokładne określenie czynu przypisywanego przez sąd oskarżonemu musi nastąpić już w części dyspozytywnej wyroku. Szkoda w wysokości ustalonej przez Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu pozwalałaby wprowadzić na ewentualne przypisanie oskarżonej występku z art. 286 § 1 k.k., jednakże wobec wskazanego wyżej braku znamienia w postaci wprowadzenia innej osoby w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, niemożliwe było przypisanie nawet tego przestępstwa.

Odpowiedzialność za ten stan rzeczy ponosi nie tylko sąd pierwszej instancji, który jako pierwszy rozpoznał tę sprawę, ale także prokurator, który wskazywał uchybień nie zauważył i nie zaskarżył wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie III K 5/08, uniemożliwiając w ten sposób dokonanie stosownej korekty. Faktem pozostaje więc, że opis czynu przypisanego oskarżonej E. Z. (1) nie zawiera wszystkich ustawowych znamion przestępstwa określonego w art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k., a sytuacja procesowa uniemożliwia podjęcie czynności zmierzających do uzupełnienia stwierdzonych braków, skoro środek zaskarżenia został wniesiony wyłącznie na jej korzyść. Dlatego też jedynym możliwym rozstrzygnięciem było w tym przypadku wydanie wyroku uniewinniającego.

Sąd właśnie, na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., Sąd uniewinnił oskarżoną E. Z. (1) od popełnienia zarzucanego jej czynu.

W przedmiocie kosztów (punkty 4. i 5. wyroku)

Zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. w razie uniewinnienia oskarżonego, w sprawach z oskarżenia publicznego, koszty procesu ponosi Skarb Państwa, z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego ustanowionego w charakterze pełnomocnika przez pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego, powoda cywilnego albo inną osobę, a także z tytułu obrony oskarżonego w sprawie, w której oskarżony skierował przeciwko sobie podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.

Stosownie zaś do art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. do kosztów procesu należą m.in. uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy.

Z uwagi na udział obrońcy z wyboru oskarżonej E. Z. (1), na podstawie przepisów powołanych w punkcie 4. części rozstrzygającej, które znajdują w tej sprawie zastosowanie w oparciu o § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 poz. 1800), zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia (tj. przed 1 stycznia 2016 r.) stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 9.120 zł. Na kwotę tę składa się suma stawek minimalnych za udział w dwóch rozprawach głównych: przed sądem rejonowym jako pierwszą instancją (w sprawie III K 5/08) oraz sądem okręgowym jako pierwszą instancją (w sprawie III K 164/13), podwyższonych o 20% za każdy następny dzień każdej z rozpraw (por. w tym zakresie m.in. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 września 2009 r., sygn. akt II AKzw 774/09, LEX nr 570558 i postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 kwietnia 2007 r., sygn. akt II AKz

271/07, LEX nr 314277) oraz za udział w postępowaniu odwoławczym przed sądem okręgowym (w sprawie XVII Ka 341/13) /420 zł + 80 x 84 zł + 420 + 600 + 8 x 120 zł/.

Jednocześnie nie było podstaw do zasądzenia na rzecz obrońcy podatku od towarów i usług (VAT), ponieważ zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu podwyższenie opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego ulegają podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług wyłącznie w przypadku, gdy strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu. Tymczasem w niniejszej sprawie E. Z. (1) korzystała z pomocy obrońcy z wyboru (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 19 września 2012 r., sygn. akt II AKa 191/12, LEX nr 1237257).

O kosztach sądowych w stosunku do oskarżonych W. N. i D. N. (1) Sąd orzekł w myśl zasady, zgodnie z którą to oskarżeni – a nie Skarb Państwa – powinni ponieść te koszty, skoro to zawinione zachowanie oskarżonych było przyczyną ich powstania. Jednocześnie Sąd rozdzielił między oboje oskarżonych obowiązek uiszczenia wydatków po połowie oraz wymierzył im opłaty w kwotach 1.000 zł i 1.200 zł, stosownie do wysokości wymierzonych im grzywien. Wobec uniewinnienia oskarżonej E. Z. (1), zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu w zakresie zarzucanego jej czynu poniesie natomiast Skarb Państwa.

SSO Paweł Spaleniak

ZARZĄDZENIE

1. Notować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
 - prokuratorowi,
3. na podstawie art. 154 k.p.k. zarządzam sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w protokole rozprawy głównej z dnia 12 listopada 2014 r. w ten sposób, że na stronie 2 protokołu (k.6171) w miejsce numerów kart „1803-1806” wpisać „1083-1086” oraz oczywistej omyłki pisarskiej w protokole rozprawy głównej z dnia 20 listopada 2015 r. w ten sposób, że na stronie 4 protokołu (k.6512) w miejsce numerów kart „2518-2525” wpisać „3518-3525”,
4. o treści sprostowania zawiadomić strony i obrońców,
5. przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją.

Poznań, dnia 13 czerwca 2016 r.

SSO Paweł Spaleniak